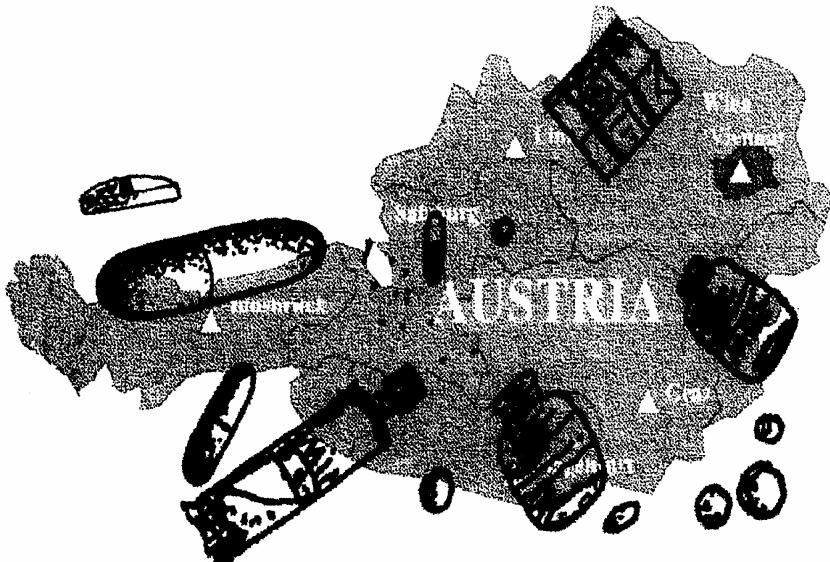

داروسازی در اتریش

دکتر مجتبی سرکندي

جمهوری فدرال با نه (۹) ایالت تغییر پیدا نمود. کشور اتریش بسیاری از تغییراتی را تجربه کرده که بی شک تأثیر زیادی - و حتی خطرناک - بر ثبات و امنیت حرفه داروسازی داشته‌اند. در حال حاضر در حدود ۱۰۴۰ داروخانه و ۵۰ داروخانه بالینی در این کشور وجود دارد. داروخانه‌های اتریش بزرگ هستند و مجهز به بخش جالینوسی و امکانات گسترده‌ای برای سرد نگهداشتن کرمها و الکل‌ها می‌باشند.

اتریش که زمانی امپراتوری بزرگی محسوب می‌شد، اکنون شامل قسمت کوچکی به مساحت ۳۰۰۰ مایل مربع (در حدود ۴۸۲۰۰ کیلومتر مربع) می‌گردد و از کوچکترین کشورهای اروپایی با جمعیتی در حدود ۷/۶ میلیون نفر می‌باشد که ۲۰٪ این جمعیت در شهر وین زندگی می‌کنند.

پس از پایان جنگ جهانی اول، رژیم سلطنتی در این کشور انحلال یافت و نظام سیاسی آن به

سیس داروخانه

شرایط درخواست تأسیس داروخانه برای ناروساز عبارتند از:

؛ دارا بودن تابعیت اتریش یا کشورهای دیگر پای متحد

؛ تجربه حداقل ۵ سال کار در داروخانه

؛ تسلط کامل به زبان آلمانی

گردش مالی متوسط یک داروخانه در حدود میلیون شیلینگ اتریش (قریباً یک میلیون

د یا ۷۵۰-۸۰۰ میلیون تومان) و میزان سود لص تقریباً ۵ تا ۶ درصد این مبلغ (سالانه

۵۰۰ پوند یا ۳۷/۵-۴۰ میلیون تومان) می‌باشد بن مبلغ خیلی بیشتر از حقوق داروسازی که

صاحب داروخانه نیست، نمی‌باشد. به طور وسط، ۷۵٪ گردش مالی داروخانه مربوط به OTC وهای با نسخه و بقیه متعلق به داروهای

ت.

بسیاری از داروخانه‌ها نسل به نسل در افراد خانواده دست به دست گردیده و آن چنان که

کشورهای دیگر دنیا مشاهده می‌گردد، وش داروخانه بسیار کم اتفاق می‌افتد. تعداد کی از داروسازان می‌توانند قبل از سی و پنج الگی صاحب داروخانه گردند.

سیس داروخانه در اتریش کاری بسیار مشکل ت و به عوامل زیر بستگی دارد:

؛ نیاز برای داروخانه جدید (برحسب تعداد روشانه در برابر جمعیت)

؛ عدم اختلال در تداوم کار برای روشانه‌های موجود

؛ وجود پزشکی در نزدیکی محل داروخانه توانایی (قانونی و علمی) تجویز دارو را داشته شد.

بنابراین، حداقل جمعیتی که هر داروخانه می‌تواند برای آنها خدمات ارایه کند، ۵۰۰۰ نفر در نظر گرفته می‌شود و فاصله دو داروخانه نباید کمتر از نیم کیلومتر باشد. ثبات یکی از ویژگی‌های مهم داروخانه‌های جدید سالانه عبارت دیگر تعداد داروخانه‌های جدید سالانه فقط یک یا دو عدد افزایش می‌باید اما طی ۱۰ تا ۲۰ سال گذشته فقط دو یا سه داروخانه تعطیل گردیده‌اند.

خیابان‌های بزرگ و شلوغ اتریش دو یا سه داروخانه ندارند و اتاق داروسازان (Chamber of Pharmacist) اتریش تمایل شدید به ادامه این روند دارد و اعضای آن فکر می‌کنند که از سویی داروخانه‌های کنونی به خوبی از پس خدمت به جامعه اتریش بر می‌آیند و از طرف دیگر، بیان می‌دارند که اگر تعداد داروخانه‌های کوچک افزایش یابد، درآمد داروسازان کاهش پیدا می‌نماید و از این رو داروسازان شروع به فروش «کالاهای» بهداشتی می‌کنند و از کار تخصصی خود باز می‌مانند. هر داروخانه فقط می‌تواند صاحب یک داروخانه باشد و از داروخانه‌های زنجیره‌ای در این کشور خبری نیست.

داروسازانی که مؤسس داروخانه نیستند
عدم وجود داروخانه‌های زنجیره‌ای بدین معنی نیست که هر داروساز برای خودکار می‌کند. از حدود ۲۸۶ داروساز اتریشی، ۱۱۱ نفر مؤسس داروخانه و ۲۷۵ نفر در استخدام داروخانه هستند و علت این همه داروساز در استخدام داروخانه، بزرگی داروخانه‌ها و استخدام هم زمان ۲ یا ۳ داروساز در داروخانه

تحصیلات

سه دانشکده داروسازی اتریش در شهرهای وین، انیزبروک و گراتس قرار دارند. دانشجویان داروسازی مدت ۷ سال به تحصیل می‌پردازند و تقریباً تا سال پنجم قابلیت ارایه خدمات لازم را خواهند داشت. فارغ التحصیلان داروسازی بایستی به مدت یک سال در داروخانه‌های سطح شهر یا بیمارستان دوره بیبند و سپس برای شروع به کار باید امتحان بدهند. این امتحان به مدت یک ساعت و به صورت شفاهی در داروخانه می‌باشد. در این مدت داروساز بایستی ارتباط لازم با بیماران را برقرار کند و خدمات خود را به آنها ارایه دهد.

برنامه بازآموزی برای داروسازان داوطلبانه است و برنامه‌های بازآموزی را اتاق داروسازان - در سطح ملی و در سطح ایالات - تدارک می‌بیند.

نقش داروسازان

هر داروخانه دارای یک داروساز به عنوان مسئول فنی می‌باشد و فقط به داروسازان اجازه داده می‌شود که نسخه را بپیچند. افراد کمکی در داروخانه استخدام می‌گردند اما این عده حق نسخه‌پیچی و تحويل دارو- به هیچ وجه، حتی در مورد داروهای OTC- را ندارند و نباید به بیماران توصیه و مشورتی ارایه کنند. این عده فقط حق فروش لوازم آرایشی- بهداشتی، غذاءهای کودکان و انواع چای‌های گیاهی را دارند. با این وجود، محدوده لوازم آرایشی- بهداشتی عرضه شده در داروخانه‌ها بسیار کم است.

بر اساس قانون، داروسازان حق ثبت داروهای بیماران را ندارند و بتایراپین عدم

است که بعضی از آنها به صورت نیمه وقت کار می‌کنند اما اغلب داروسازان به طور تمام وقت (۴۰ ساعت در هفته) مشغول به کار می‌باشند. حقوق این داروسازان در ابتدای کار ماهانه ۲۵۰۰۰ شیلینگ (در حدود ۱۳۰۰ پوند یا ۱۰۴۰۰۰ - ۹۷۵۰۰۰ تومان) می‌باشد که طبق قانون هر دو سال افزایش می‌یابد و به هنگام بازنثستگی حقوق آنها تقریباً دو برابر حقوق ابتدای کارشان است.

آیا این بدان معنا است که مؤسسین داروخانه‌ها ترجیح می‌دهند با داروسازان جوان و کم حقوق همکاری داشته باشند؟ خیر زیرا مؤسسین داروخانه‌ها هر ماه مجبور به پرداخت مبلغ ثابت ۲۸۰۰۰ شیلینگ (تقریباً ۲۲۰۰ پوند) برای هر داروساز به مجمع حقوق داروسازان اتریشی هستند، سپس، این مجمع دست مزد هر داروساز را بر حسب طول خدمت آتان می‌پردازد. نقش دیگر این مجمع عمل به صورت یک صندوق قرض الحسن برای داروسازان و اقوامشان می‌باشد.

ساعت کار داروخانه

داروخانه‌های روزهای دوشنبه تا جمعه از ساعت ۸ تا ۱۲ و از ۲ تا ۶ بعدازظهر کار می‌کنند. در روز شنبه اغلب آنها تا ظهر باز می‌باشند و تعداد اندکی به صورت کامل کار می‌نمایند. برای پیچیدن نسخه‌های فوری، داروسازان به نوبت طی شب در داروخانه استراحت می‌کنند و آماده باش هستند. آقای Leopold Schmudermaier، قایم مقام سابق اتاق داروسازان، اعتقاد دارد که داروسازان باید مدت کار خود را افزایش دهند تا بتوانند خدمت بیشتری به جامعه عرضه کنند.

بسته‌بندی اصلی و بدون برچسب به بیمار تحویل می‌گردد و داروسازان علاوه بر دادن برگه‌هایی در مورد دارو، اطلاعات لازم دیگر را نیز به صورت شفاهی بیان می‌کنند. داروها کمتر با نام ژنریک تجویز می‌گردند زیرا در حال حاضر، اختلاف قیمت بین داروهای تجاری و ژنریک اندک است.

داروهای OTC

در حدود ۱۵٪ داروهای به صورت OTC عرضه می‌گردند که در حال حاضر به خاطر پیوستن اتریش به کشورهای اروپای متحده و تبعیت از قوانین اروپای متحده این وضعیت در حال تغییر است. محدود بودن داروهای OTC و دسترسی ارزان به دارو در اتریش باعث کاهش خود درمانی می‌شود. حاشیه سود دارو بین ۱۱ تا ۵۵ درصد است. هر چه قیمت دارو بیشتر باشد، میزان حاشیه سود آن کمتر است. اگر چه قیمت دارو ثابت نیست، برای هر دارو یک قیمت حداقل وجود دارد ولی قیمت دارو در تمام داروخانه‌ها یکسان می‌باشد.

ناسازگاری نسخ با هم مشخص نمی‌گردد. در اتریش، برخلاف دیگر کشورهای اروپایی، پزشکان به توصیه‌های داروسازان گوش نمی‌دهند و داروسازان بیشتر به ارایه اطلاعات به بیماران خود می‌پردازند (در انگلستان، داروسازان به صورت گسترده‌ای مشغول به کار می‌باشند، فشارخون، وزن، قند، کلسیول، بیماران را اندازه‌گیری می‌کنند و در ضمن به پزشکان و داروسازان -هر دو- توصیه‌های لازم را ارایه می‌دهند).

داروهای نسخه‌ای

در اتریش، یک داروساز به طور متوسط روزانه ۲۰۰ نسخه (۵۰۰ قلم دارو) می‌پیچد. مردم اتریش برای هر نسخه ۴۲ شیلینگ (در حدود ۲ پوند یا ۱۶۰۰ - ۱۵۰۰ تومان) می‌پردازند و بقیه هزینه آن توسط شرکت‌های بیمه پرداخت می‌گردد. در حدود ۱۰٪ جمعیت که میزان درآمدشان از حد استاندارد پایین است، از پرداخت ۴۲ شیلینگ معاف می‌باشند. چنانچه هزینه نسخه از ۴۲ شیلینگ کمتر باشد، داروهای به صورت OTC پیچیده می‌شوند. تمام داروهای در

